

گفت‌وگوی چار دیواری با دکتر سیده سویلا سجودی

رؤیاهای تعبیر شده بانوی ربات‌ساز

و کسب مقام دوم، سوم، چهارم و پنجم جهانی در لیگ ربات‌های پرنده در سال‌های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ و حضور در بیش از ده نمایشگاه ملی و بین‌المللی با موضوعات علوم نوین و فناوری تنها بخشی از کارنامه اوست.

پرنده است و این ربات‌های پرنده باعث شده‌اند که او شش نوبت در رقابت‌های ملی رباتیک مقام اول را کسب کند. ایستادن در سکوی نخست مسابقات جهانی IranOpen2018

دنیای ربات‌ها و رباتیک‌ها جهانی جذاب و پراز هیجان است. امروز در چار دیواری سراسر این جهان و بانویی رفته‌ایم که جوان‌ترین دکتر رباتیک ایران است. سیده سویلا سجودی، دختری که عاشق ربات‌های

معصومه درخشان

شاگرد ممتاز مدرسه علامه

با سیده سویلا سجودی هم‌کلام شده‌ایم تا دفترچه خاطراتش را ورق بزنیم، درباره زندگی، کودکی و ربات‌ها حرف زدیم، از کتاب‌های دوران کودکی تا آدم‌هانی‌های واقعی. او برخلاف معمول در دوران کودکی‌اش خیلی بازیگوشی نکرده است و می‌گوید: کودکی من با ریخت‌وپاش‌های کودکان همراه نبود، بلکه تمام علاقه من کتاب خواندن بود. در شش سالگی در دبستان علامه امینی تبریز کلاس اول دبستان را شروع کردم و در تمام دوران تحصیل شاگرد ممتاز مدرسه بودم. او سال ۸۶ در مقطع کارشناسی در رشته علوم رایانه وارد دانشگاه شد و به‌طور پیوسته مقطع کارشناسی ارشد را طی کرد. سال ۹۱ تا ۹۳ رشته معماری سیستم‌های رایانه‌ای را به اتمام رساند و اکنون دکترای معماری سیستم‌های رایانه‌ای دارد. دکترای او قصه جالبی دارد. خودش این‌گونه توضیح می‌دهد: یکی از رویاهایم تحصیل در دانشگاه قزوین بود و هر بار که از شهر قزوین عبور می‌کردم به خودم می‌گفتم آیا روزی می‌رسد که بتوانم در این دانشگاه درس بخوانم؟ و طولی نمی‌کشید که رویای او محقق و برای مقطع دکتری در قزوین پذیرفته می‌شود. اما چرا دانشگاه قزوین برای او آرزو بوده؟ دلیلش جایگاه خاص این دانشگاه از نظر علم رایانه و رباتیک است.

ساخت اولین ربات

اولین رباتی که سیده سویلا سجودی در دوره دانشجویی در مقطع کارشناسی طراحی کرده و ساخته است ربات مسیریاب بود که به مسابقات

یک خانواده مذهبی که رمز موفقیت است

پدر و مادرم بهترین دوستان زندگی‌ام هستند و هر مشکلی برای هر کدام از ما به وجود آمده با راهنمایی‌شان بر آنها پیروز شده‌ایم. من تمام موفقیت‌های خود را مدیون این دو فرشته زندگی‌ام هستم. پدرم روحانی است و من در یک خانواده مذهبی، معتقد و متدین به دنیا آمده و قد کشیده‌ام، پدر و مادرم به تربیت صحیح فرزندان بسیار حساس بوده و خیلی اهمیت می‌دادند، آنها بسیار منعطف و به‌روز هستند.

ملی راه یافت و صاحب مقام شد، او حالا در کار تخصصی خود به عنوان طراح ربات بسیار موفق بوده و نتایج بسیار درخشانی از آنها به‌دست آورده است که از جمله ربات‌های طراحی شده او می‌توان به ربات‌های مسیریاب پرنده، ربات‌های امدادگر در جهت شناسایی مصدومین، ویلچر هوشمند، برجک مرزبانی هوشمند با قابلیت تشخیص شب و روز، چراغ راهنمایی هوشمند برای کنترل ترافیک و... اشاره کرد.

چند نکته از زندگی بانوی رباتیک

سجودی دارای یک خواهر بزرگ‌تر و یک برادر کوچک‌تر از خودش است، پدرش روحانی و تحصیلکرده رشته فقه و اصول بوده و در کنار آن دارای تحصیلات کارشناسی ارشد کتابداری است. مادرش نیز خانه‌دار است. او با اشاره به حساسیت پدر و مادرش نسبت به تربیت خوب و صحیح فرزندانش می‌گوید: در یک خانواده مذهبی، معتقد و متدین به دنیا آمده و قد کشیده‌ام، پدر و مادرم به تربیت صحیح فرزندانش بسیار حساس بوده و خیلی اهمیت می‌دادند، آنها بسیار منعطف و به‌روز هستند و هیچ‌گونه سختگیری در تصمیم‌گیری‌های ما ندارند. خانواده‌ای بسیار خونگرم و صمیمی دارم و پدر و مادرم بهترین دوستان زندگی‌ام هستند و هر مشکلی

برای هر کدام از ما به‌وجود آمده با راهنمایی‌شان بر آنها پیروز شده‌ایم. من تمام موفقیت‌های خود را مدیون این دو فرشته زندگی‌ام هستم. شرکت در فعالیت‌های فرهنگی، اجتماعی و دانشگاهی از مهم‌ترین علاقه‌مندی‌های او به حساب می‌آید و از همان ابتدا دوست داشت استاد دانشگاه باشد.

یک خاطره با مزه هم از روز اول تدریسش دارد: وقتی به عنوان استاد در کلاس درس دانشگاه حاضر شدم، ابتدا مرا به عنوان یکی از دانشجویان اشتباهی گرفتند و بعد متوجه شدند من همان کسی هستم که تا پایان ترم برایشان استادی می‌کنم. در واقع هیچ‌کس جلوی پایم بلند نشد و منتظر بودند که من بروم و کنارشان بنشینم، ولی وقتی پشت میز استاد ایستادم همه جاخوردند.

پرسش پایانی ما از سجودی درباره تفریحات و سرگرمی‌هایش بود، پرسشی که پاسخش تا حدودی برای خودم قابل حدس بود، یک خانم دکتر رباتیک قطعاً اگر قرار است تفریح و ورزش هم کند باید رشته‌ای خاص و متناسب با ذهن خلاقش داشته باشد. او می‌گوید: در اوقات فراغت شطرنج بازی می‌کنم، کتاب می‌خوانم مخصوصاً کتاب شعر و نقاشی می‌کنم، خیلی به ورزش علاقه‌مند هستم ولی زمانی برای ورزش حرفه‌ای ندارم هر چند که دوست دارم ژیمناستیک کار کنم.